

izhaja vsak četrtič
in velja s poštnino
vred in v Mariboru s
poštovanjem na dom
za celo leto K 5.—
za pol leta „ 2.00
za četrt leta „ 1.30

Naročnina se pošilja
upravnilstvu v tiskarno
sv. Cirila, koroske
ulice št. 5. List se
pošilja do odpovedi.

Deležniki katol. tisk.
društva do-
bišje list brez po-
sobne naročnine.

42580

9/16
SLOVENSKI

GOSPODAR.

List ljudstvu v pouk in zabavo.

Štev. 1.

V Mariboru, dne 5. januarja 1899.

Tečaj XXXIII.

Vabito na naročevanje.

Ob novem letu vabimo uljudno vse dose-
danje naročnike „Slov. Gospodarja“, naj se
naročijo še nadalje za leto 1899 na list, ki
je in še tudi naprej zagovarja resno in vestno
koristi sv. cerkve in slov. ljudstva pa ne išče
tem, kakor kaže že njegova cena, nikjer svoje
koristi.

Z novim letom izhaja naš list v isti obliki,
kakor dozdaj in tudi cena mu ostane ista, dok-
ler se ne odpravi časnikarski kolek.

Kdor more, naj pristopi med deležnike
„katol. tisk. društva“, da se „Slov. Gospodar“
zdrži tudi nadalje pri tej nizki ceni.

Deležnina „katol. tisk. društva“ znaša
za celo leto 5 gold. in je v tem že tudi naročnina
za „Slov. Gospodarja“. — Naročnina pa
znaša za celo leto 2 gld. 50 kr., in za pol
leta 1 gld. 30 kr., ter za četrt leta 65 kr.

Naročnina se pošlje najlažje po poštinih
nakaznicah upravnilstvu „Slov. Gospodarja“ v
tiskarni sv. Cirila v Mariboru.

Odbor kat. tisk. društva.

Javen shod

se priredi v četrtek dne 12. januarja
ob 1/2 11. uri predpoldan v prostorih
hotela »zur Stadt Wien« v Mariboru
s sledečim vsporedom:

1. Pozdrav, govori dr. R. Pipuš.
2. Zadržno vprašanje, govori drž. posl.
dr. J. E. Krek.

Listek.

Otrokova ljubezen.

(Povest; spisal M. T. Savinjski.)

Božični prazniki! Komu izmed nas ne
bi je ob teh besedah srce burneje, kogar ne
navdajajo blaženi spomini iz one srečne dobe,
ko smo, še otroci, z žarnimi očesi sedeli
krog drage mamice, ki so stavili jaslice, ko
smo tako srečnega srca zlatili orehe ter obe-
ljali rudečelične jabolčke ob temnozelene
smrekove veje, ki so s svojim svežim, praz-
ničnim duhom napolnjevale sobo. Kako brez-
skrbno in radostno smo stopali ob roki ma-
terini ali pa med drugimi otroci po trdo
mrzlem snegu k polnočnici, mrzli veter nam
je bil v obraz, čestokrat še so naletovali
nežinke, a kaj za to, saj je božični večer,
saj hodimo pozdravljat novorojenega Jezuščka.

Kdo se pač božiča tako veseli kakor
otroci! In še zdaj, sleherni leto hité nam
misli nazaj, porajajo se nam čustva, ki so
nas nekoč tako osrečevala, spominjamo se
natanko vseh dogodkov, ki smo jih takrat
doživeli.

Meni se je sosebno žalno-veseli dogodek,
ki se je vršil na sveti večer — že pred več
desetletji — vtisnil globoko v spomin, in

3. Vspehi zadrug v Žalcu in Horjulu,
govorita voditelja Iv. Kač in J. Sta-
novnik.

4. Raiffeisenove posojilnice, govori tajnik
celjske »Zveze«.

5. Razgovor.

Zavedni rojaki! Pridite od blizu in
daleč v obilnem številu na napovedani
shod. Posebno upamo, da pride na shod
veliko zastopnikov kmetskega stanu.
Shod je poučen in ima namen, spra-
viti zadržno organizacijo na Spodnjem
Štajarskem v hitrejši tok. Somišljeniki,
agitujte za shod!

Novo leto.

Le vkup, le vkup, uboga gmajna!
Nar. pesem.

Vedno v širje in širje kroge je začelo
prodirati prepričanje, da so sedanje družabne
razmere pri nas v Avstriji (kakor drugod) na
smrt bolane in da jim je treba prikladnega
in brzega zdravila. Nezdravi pojavi se pri-
kazujejo posebno na gospodarstvenem polju.
Kot zdravnik bi morala v prvi vrsti na-
stopiti vlada in državni zbor, ali onadva sta
sedaj obsojena od nemško-narodnih kričočev
na popolno nedelavnost. Zato je bolnik pri-
siljen, da je zajedno tudi samemu sebi
zdravnik. Seveda to ni navadno in vsakdanje

razmerje, a v sili se človek mora posluževati
tudi nenavadnih in nevsakdanjih pripomočkov.

Liberalno postavodajalstvo je tudi pri
nas v Avstriji razvezalo družabne vezi ter
s tem doseglo, da se mora sedaj vsak ud
človeške družbe sam za se boriti za svoj
gospodarstveni obstanek. S tem se je zaneslo
med človeštvo veliko zlo. V gospodarstvenem
gibanju in življenju se ne gleda več na
skupni blagor in korist cele države, celega
naroda ali celega stanu, ampak tukaj se
bojujejo med seboj le težnje in koristi po-
sameznikov. Kdor je bolj bogat, kdor je bolj
zvit, isti zmaguje nad ubogim in poštenim
sozemljanom. Pridnost in poštenost je v tem
boju le podrejenega pomena.

Položaj vseh stanov se je vsled raz-
rahljanja družabnih vezi zdatno pomaknil na
slabo stran. Le jeden stan se je razvil v
naši liberalni dobi do nenadne mogočnosti,
to je trgovski stan z vsemi svojimi izrastki
in pritlikinami, kakor so špekulantje, pre-
kupci in agentje. Ta prikazen je popolnoma
naravna posledica liberalnega postavodajalstva.
Osamljen se je postavil vsak človek v vroči
boj za svoj obstanek. Vezi različnih stanov
med seboj so se pretrgale in posameznik, ki
je bil navezan na delo, ni imel dovolj časa
ne dovolj znanja, da bi skušal pretrgane niti
zopet spojit. Vsled tega so se med različne
stanove vrinili posredovalci, ki so si stavili
nalogo, zadovoljevati potrebe proizvajajočih
in odjemajočih stanov. Čim bolj se je ugnjezdil
liberalizem med nami, tem bolj so se od-
daljili proizvajajoči in odjemajoči stanovi, in
tem več posredovalcev, agentov, prekupecev,

vsakrat, če se ga domislim, mi je nekako
milo, mehko pri srcu, in ne morem si kaj,
da bi ga sedaj tudi Vam ne pripovedoval:

Bilo je leta 186., zadnji teden pred bo-
žičem. Dobri gospod katehet so opozorili
otroke na prihod milega Zveličarja. Kaj lepo
so jih vspodbujali, da jim je treba malemu
kralju Jezusu prinesiti kakovo darilce k jas-
licam, na sveti večer pa se mu popolnoma
darovati. A nasproti so rekli, da deli tudi
Božiček vsakemu otroku milosti, katerekoli
si želi izprositi in to sosebno na božični
večer.

Veselo hité otroci proti domu, le Vrhni-
kova Micka, majhna učenka drugega razreda,
hodi nekam zamišljeno svojo pot. Kaj hoče
ona Zveličarju darovati? Za kaj ga prositi?
Oče Vrhnikov ležijo uže vse leto priklenjeni
na bolniško postelj in vsaki dan so priča-
kovali sosedje, da se bode oglašil mrtvaški
zvon ter oznanil smrt ne ravno priljubljenega
vaškega krčmarja Vrhnika. Le on ni hotel
ničesar slišati o smrti, ničesar o spravi z
ljubim Bogom. Vse prigovarjanje prijateljev,
rahle besede zveste žene so bile zaman, in
bati se je bilo, da se njegova duša nespo-
korjena vrne k Bogu.

«Micka, moli za očeta, da se spreobrnejo
in dadó spovedati,» rečejo tokrat mati domov
prišedši deklici; «tako slabi so že!»

Zdaj se je otroku zjasnilo, kaj da hoče
izprositi od novorojenega Zveličarja. Tožen
obraz dobre matere, njih globoko vdrtje, za-
jokane oči, povedale so rahločutnej deklici
več nego je umela iz besed — prositi hoče
za spreobrnitev očeta.

Dobro dete si nabira ves teden zakladov
kot darilca malemu kralju, saj mu najbolj
dopada s pobožnostjo v molitvi in pokorščino,
tako so djali gospod katehet.

Vse si s pristrčno radostjo zapisuje na
listek, nad kojega zapiše: «Vse to hočem da-
rovati Tebi, ljubi Jezušček, da nam spreobrneš
očeta; tudi svoje srce, svoje življenje Ti
darujem.»

Prišel je zaželeni božični večer. Zvonovi
so peli preko sneženih gričkov, in jasne
zvezdice so lesketale tako čisto in svetlo
ter toli ljubko migljale, kot bi se tudi one
veselile svete noči.

Vrhnikova Micka je hodila z drugimi
otroci k polnočki. Pod debelo volneno ruto,
v kojoj so jo skrbna mati zavili, stiskala je
mrzle ročice ter tajno skrivala listek — za-
pisana darilca za ljubega Zveličarja. Kako
pobožno je pri sveti maši sklepala ročice, in
očesca njena se niso obrnila od majhnega
Jezuščka, ki je bil tam v jaslicah položen na
oltarju.

«Spreobrne očeta,» prosi dobro dete,

42580

